

εἰν ὁ βέλτιστος φίλον φίλων.] ἀγτὶ τοῦ φει Τοὺς
φίλους φίλους. οἷον τῷ ὄνομασι γάρ. οἰονεῖσθαι ἀλλων τι-
νῶν, αἱ λατρεῖσθαι ὅμοιων τοι μαστιῶν. ἡ πρόσων. οὐτως, ὃ
βέλτιστος τοι φίλος τούτων εἰν. ἀντὶ τοῦ τοι αὐτὸν ποιεῖσθαι
μηδὲν αὐγέλλεις; εἰκὸς γάρ σε καλλίσιος χρόμενος τρό-
ποις, πρὸς Τοὺς πρόσωνς καὶ τὰς αὐγέλλιας ποιεῖ-
σθαι.

G E R A R D V S. Ολιγίσοις] Dictum est ὀλίγισ-
τον ντεκάνιστον, forma irregulari, ab ὀλίγος πεπορ-
γατο medium perfectum à πράτιμοι. ἀλλοι τε. δ.
αἱς ἀλλοι εὐτυχεῖσθαι, Εἰ μακαρίως πράττεσθαι, μέτετοι,
cum dativo & genitivo significat copiam aliqui-
us rei cuiam esse, aut certe participem & so-

cium esse. Qui, quomodo vos, sine cuiusquam
iniuria vixerunt. φίλοις. Ironia est, ὁ sociorum
& amicorum tuorum optime, id est, ὃ τῷ ὄμοιων
τοι μαστιῶν πάντες, optime eorum qui sunt tui
generis & ordinis, verberonum scilicet, ac nebu-
lonum. Quomodo autem optimus latro, sum-
mus est latro: ita optimus verbero, est perditissi-
mus & nequissimus. φάγετε, Atticē pro φάγη. Αὐ-
τος, emphasis habet, ipse, qui alioqui Deus est,
quare qui ipse ex seipso debet felicissimus esse.
Hominibus qui dicit, rem feliciter cedere, mirū
non dicit, at Deo ita contingere si dicetur, mirū
videatur, cum illi aliter non soleat evenire.

Ως δέ τυχεῖτο, ὡς μακαρίως πεποράγετε,
Αλλοι δέ, δέοις μέτετοι τε γρητοῦ τρέπου.
Χο. Τί δέ τοι, ὁ βέλτιστος σαυτεῖ φίλων;
Φάγετε γάρ οὐκειν αὐγέλλετε γρητοῦ πινθα.
Καρ. Ο δειπότης πίνετε γάρ δέ τυχεῖσθαι,
Μᾶλλον δέ δέ πλοῦτος ἀντός. αὐτὶς γάρ το-
φλοῦ,
Εξωμαρτωταί. καὶ λελάμφωνται κό-
ρες,
Ασκληπιοῦ παῖδες δέ μηροῦς τυχών.
Χο. Λέγετε μοι, γαρέαν λέγετε μοι βοῶν.

Antehac pane modico, victuque sordido
Sapenumero victiastis, ὁ omnes simul
Felices, quotquot hic bonis sunt moribus.
C.H. Quid est, optime tuorum consodalium?
Videris enim bona rei adesse nuncius.
C.A. Cum hero meo nunc actum est optatissime,
Potiusque cum Pluto ipso. Nam cum is antea
Eset cæcus, receptis perspicacibus
Atque nitentibus oculis, videt iam acerrime:
Medico in hac re bono usus, Aesculapius.
C.H. Magnam sane voluptatem mihi nuncias:
Magno me cogis exclamare gaudio.

Σχόλια. Εξωμαρτωταί] ἐν Φινέως Σοφοπλέος σι-
χος. ὅρα ἥπας τοῖς παθαίσιοις γελοιάδην καθαμίζεις
λανθάνει, εἰρικώς ἔξωμαρτωταί καὶ λελάμφωνται. ἢ
ἔλεξις, ἀντὶ τοῦ θηλίσταρτεως ὄρθος. ἢ γάρ ἔξι θηλίστων δη-
λοῖς. ὡς τὸ ἐν θυμῷ φίλεον. ἢ μᾶλλον παιζόν, θηλίστης
σεως λέγεται. ἀλλοι δέ οὐ εἰστεῖν ἀνέβλεψε καὶ καθαρές
ἔχετες δόθαλμάς, ἔξωμαρτωταί εἴπετε. Καὶ λελάμφων-
ται. παιζόν γάρ ἐπαμφοτειειχθεῖσι λέξεις ἔθηκεν. ἔξω-
μαρτωταί γάρ δέ ἀντὶ τοῦ ἐπικένοτηται τοῖς δόθαλμάς δη-
λαμφωνται, καὶ ἀντὶ τοῦ θηλίστων δόθαλμάς αὐτορέθη τὸ
καλυμματικόν, δύσφωνον τῷ τείτω τῷ πλαθωτικῷ. ὡς τὸ
ἔξηρανται καὶ κατήχυται καὶ σέ τοι αὖτε. Ασκληπιοῦ
παῖδες.] παῖδες μῆδοι ὑμνος έντον εἰς Ασκόλλωνα θηλί-
παύσει λοιμῷ αἵμόρθρος, ἀλλὰ καὶ θηλίπαύσει πολέμος.
πολλάκις δέ καὶ πορεδονορθρός δαινῆ. καὶ πατεσθεῖν ρῆ-
μα δέπο τετε τὸ πατάνα δάινη. καὶ γίνεται δέπο τε πάνω
πατάνα ἐπαίδην. παῖδες δέ οἱ παῖδες ἐπαίδην δέ
πατάνα παῖδες καὶ παῖδες, ὡς μαχάρων, ἢ καὶ τροπῶν τοῖς
εἰς τοῖς παῖδες, ἢ αὐτοῖς καὶ συγκοπῶν παῖδες.

G E R A R D V S. Εξωμαρτωταί.] Ea ferè est
natura & vis huius particula εἰν γελεῖ, vt θηλίστη-
σιν, id est priuationem significet, propterea quis
prima fronte credat ἔξωμαρτωταί significare ἐπι-
κένοτηται τοῖς δόθαλμάς. oculis orbatus est: &, quod
simillima compositione Latinī dicunt, exocula-
tus est. Sed comicō ioco vult hoc verbum ἐπαρ-
φοτερίζειν, & hic ἔξι, θηλίστην, id est, intensionem
notare, significare δηλίστην, valde, supra
modum oculatus factus est, vt cum dicimus nos
aliquem amare ἐν θυμῷ, ex animo, vt sit idem
ἔξωμαρτωταί, quod ὁ μαρτιός αὐτελεῖς, visum recu-
perauit acutissimum. Non dissimile est λελάμ-

φωνται, quamvis enim significare possit λεύκω-
μα εἰν δόθαλμοῖς ἔχοντες, albugine illi caligauerunt
oculi, intelligit tamen hoc lensu, λαμπρός δέ πε-
θαρτος ἔχει δόθαλμάς, claros, & ab omnī macula
puros recepit oculos. Dictum est λελάμφωνται
pro λελάμφωνται: solent enim tertiam personam
singularem efferre similem tertia plurali. Sic di-
cunt ἔξηρανται, κατίχυται, pro ἔξηρανται κατίχυ-
ται. Iam οὔρας, id est, palpebras pro oculis ponit
partem nimirum pro toto. Παῖδες.] volunt παιδί-
ον verbum significare θεραπεύω, curo, vnde sit παιδίον
δέ παιδίον, vel contracte παιῶν, medicus, iατρός καὶ
θεραπευτής τοῦ νοσημάτων, qui morbos & corporis
vitia curat. Haud scio tamen num ab Apolline
medicorum præside hoc nomen manarit. Di-
ctus est enim Apollo Παιῶν ἀντὶ τοῦ παιδίου, id est,
ἀ ferendο, quod sagittis Pythonem serpentem
confoderit. Vnde & hymnus in Apollinem de-
cantatus παιδίον appellatus. Τυχών, παῖδες, postea-
quām incident: at τυχάντω.

Σχόλια. Δέγετε μοι χαράν.] τινα γελάτην τραγι-
κῶν. παγγέλλεις μοι φιστχαράς αἴξιον, ὡς τε δέ Σολή-
χαράν νικώμενον λέγετε μοι χαράν. Τοσούτην μαρτιον τοῦ
τελεων έντο θηλίστην. δέ αἱ θηλίστην τριμετρον αἰατέλητον. Το
τριτον δέ τελεων τριμετρον τριμετρον αἰατέλητον. Το
τελεων δέ τελεων τριμετρον τριμετρον αἰατέλητον. Το
τελεων δέ τελεων τριμετρον τριμετρον αἰατέλητον.

G E R A R D V S. Χαράν. Πίχαράς αἴξιον, aliquid
gaudio dignum. Sic Σολήν dignum clamore nun-
ciū. Sapit hic versus tragediam magis quam
comœdiā: neque enim vociferationes comœ-
diā poscit. Id non omnino est dissimile veri, cum
Σολήν pro Σολήν, & postmodum αὐτοβούλητη pro α-
υτοβούλητη, positū sit, τοῦ ideo in a mutato, quod
altē